

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRIK , 1919-20, s. 71. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-falster01-shoot-idm140591135203296.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

et Paradis for urene Øjne, men et Helvede for Sjælene og en Skærsild for Pungene.« Dertil gensvarede den overmaade tugtige Kvinde, der alvorligt afskyede hint skammelige Levned og Erhverv, med al sin Aands Hurtighed og Skarpsindighed, at de sodomitiske Mænd synde end skammeligere, hvilke hengive sig til Elskov mod Naturen. Men jeg kaldte *Moses* j) til Vidne paa, at 72 heller ikke Kvinderne ere fri for denne Last, idet jeg dog for Skams Skyld fortav Exempla. Dernæst gik jeg over til *Drukkenskab*, fra hvilken Uordentlighed, som jeg paaviste, Mændene ofte, Kvinderne sjælden eller aldrig bringes tilbage, og dernæst til *Overdaadigheden*, som for det meste baade fødes og underholdes i Fruerstuen; derefter til *Vredagtigheden*, angaaende hvilken jeg meget belejligt mindede om Poëten *Alexidis* Ord hos *Athenæum* k): *Mændenes Vrede er Honning imod Kvindernes*; hvorved jeg ydermere anførte *Senecæ* Meningl), hvilken siger, at *Kvindernes Vrede* desaaarsag er *beskere og tungere*, fordi *der er mere Vædske i den*. Endelig tav jeg ej stille om Kvindernes fordævelige *Falskheder* og bedragelige *Kunster*, hvilke omstyrte al Retfærdighed, afstedkomme Tyranni i Rigerne, og langt langt overgaa *Macchiavellim*) *Kunster*; og for at bevise dette klarlig benyttede jeg kun eet iblandt os velkendt Exempeln) og adspurgte ærbødig min Velynderinde, om hun ud af hele Historien kunde nævne nogen Mand, hun kunde stille op som Vedkommendes Lige i avindsyg Underfundighed og synderlig Træskhed. Og da hun benægtede dette, saasom hun var den anden fjendsk paa Grund af hendes Vanrygte og hendes med alle Laster besmittede Sæder, sloge vi os begge til Rolighed og afstode fra Kampen.